Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

25 октомври 2017 година*

„Обжалване — Регламент (ЕО) № 1907/2006 (REACH) — Член 57 — Вещества, пораждащи сериозно безпокойство — Идентифициране — Член 2, параграф 8, буква б) — Освобождаване — Член 3, точка 15 — Понятието „междинен продукт“ — Акриламид“

По дело C-650/15 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 4 декември 2015 г.,

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), установено в Брюксел (Белгия),

SNF SAS, установено в Андрезийо Бутеон (Франция),

за които се явяват E. Mullier и R. Cana, адвокати, както и D. Abrahams, barrister,

жалбоподатели,

като другите страни в производството са:

Европейска агенция по химикалите (ECHA), за които се явяват M. Heikkilä и W. Broere, в качеството на представители, подпомагани от J. Stuyck и S. Raes, advocaten,

ответник в първоинстанционното производство,

Кралство Нидерландия, за което се явяват M. Bulterman и B. Koopman, в качеството на представители,

Европейска комисия, за която се явяват K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici и D. Kukovec, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: R. Silva de Lapuerta, председател на състава, C.G. Fernlund (докладчик), J.-C. Bonichot, Ал. Арабаджиев и E. Regan, съдии,

генерален адвокат: E. Sharpston,

секретар: L. Hewlett, главен администратор,

* Език на производството: английски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание на 11 януари 2017 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание на 6 юли 2017 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) и SNF SAS искат отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 25 септември 2015 г., PPG и SNF/ECHA (T-268/10 RENV, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2015:698), с което се отхвърля жалбата им за отмяна на решението на Европейската агенция по химикалите (ECHA) от 22 декември 2009 г. за идентифициране на акриламида (ЕО № 201-173-7) като вещество, което отговаря на критериите по член 57 от Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH), за създаване на Европейска агенция по химикали, за изменение на Директива 1999/45/ЕО и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета и Регламент (ЕО) № 1488/94 на Комисията, както и на Директива 76/769/ЕИО на Съвета и директиви 91/155/ЕИО, 93/67/ЕИО, 93/105/ЕО и 2000/21/ЕО на Комисията (ОВ L 396, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 60, стр. 3 и поправки в ОВ L 36, 2009 г., стр. 84 и ОВ L 118, 2010 г., стр. 89), изменен с Регламент (ЕО) № 552/2009 на Комисията от 22 юни 2009 г. (ОВ L 164, 2009 г., стр. 7) (наричан по-нататък „Регламентът REACH“), в съответствие с член 59 от посочения регламент (наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

2 Съображение 41 от Регламента REACH има следното съдържание:

„За по-добра приложимост и поради техния специфичен характер специални изисквания за регистрация следва да бъдат установени и за междинни продукти. Полимерите следва да бъдат освободени от регистрация и оценка, докато тези полимери, които е необходимо да бъдат регистрирани, поради факта, че предизвикват рискове за здравето на човека и околната среда могат да бъдат избрани по практичен и ефективен от гледна точка на разходите начин, на базата на солидни технически и валидни научни критерии“.

3 Озаглавеният „Прилагане“ член 2 от този регламент предвижда:

„1. Настоящият регламент не се прилага за:

[…]

в) неизолирани междинни продукти;

[…]

8. Междинни продукти, изолирани на площадката и транспортирани изолирани междинни продукти се освобождават от:

[…]

б) дял VII.

[…]

9. Разпоредбите на дялове II и VI не се прилагат за полимери“.

4 Озаглавеният „Определения“ член 3 от посочения регламент гласи:

„По смисъла на настоящия регламент:

[…]

15) Междинен продукт: означава вещество, произведено за, употребено във или използвано за химическа преработка, с цел превръщането му в друго вещество (наричано по-долу „синтез“):
   а) неизолиран междинен продукт: означава междинен продукт, който по време на синтеза не се отстранява умишлено (с изключение на вземането на проби) от оборудването, в което се извършва синтезът. Това оборудване включва реакционния съд, неговото спомагателно оборудване и всяко оборудване, през което веществото(ата) преминава(т) по време на непрекъснат или периодичен процес, както и тръбопроводите за пренос от един съд в друг за следващия реакционен етап, но изключва резервоари или други съдове, в които веществото(ата) се съхранява(т) след производството;
   б) междинен продукт, изолиран на площадката: означава междинен продукт, който не отговаря на критериите за неизолиран междинен продукт и когато производството на междинния продукт и синтезът на друго вещество(а) от него се осъществява на същата площадка, която се експлоатира от едно или повече юридически лица;
   в) транспортиран изолиран междинен продукт: означава междинен продукт, който не отговаря на критериите за неизолиран междинен продукт и се транспортира между или доставя на други площадки;

16) Площадка: означава самостоятелен терен, в който определена част от инфраструктурата и съоръженията са споделени при наличие на повече от един производител на вещество(а);

[…]“.

5 Член 17 от Регламента REACH, озаглавен „Регистрация на изолирани на площадката междинни продукти“, гласи следното:

„1. Всеки производител на изолиран на площадката междинен продукт в количества от 1 тон или повече на година, подава регистрация в Агенцията за изолирания на площадката междинен продукт.

2. Регистрацията на изолиран на площадката междинен продукт включва следната информация в обема, в който производителят може да я предостави без провеждането на допълнителни изпитвания:

а) идентичност на производителя, както е посочено в раздел 1 от приложение VI;

б) наименование на междинния продукт, както е посочено в раздели 2.1—2.3.4 от приложение VI;

в) класификацията на междинния продукт, както е посочено в раздел 4 от приложение VI;

г) всяка налична съществуваща информация за физикохимичните свойства и свойствата на междинния продукт по отношение здравето на човека или околната среда. Когато е налице пълен доклад от изследването, се подава резюме на изследването;

д) кратко общо описание на употребата, както е посочено в раздел 3.5 от приложение VI;

е) подробности за прилаганите мерки за управление на риска.

[…]

3. Параграф 2 се прилага само за изолирани на площадката междинни продукти, ако производителят потвърди, че веществото е произвеждано и употребявано само при строго контролирани условия и е строго ограничено чрез технически средства по време на целия му жизнен цикъл. Използват се контролни и процедурни технологии за минимизиране на емисии и последващата експозиция.

Ако тези условия не са изпълнени, регистрацията включва информацията, специфицирана в член 10“.

6 Член 18 от Регламента REACH, озаглавен „Регистрация на транспортирани изолирани междинни продукти“, предвижда:

„1. Всеки производител или вносител на транспортиран изолиран междинен продукт в количества от 1 тон или повече на година подава регистрация в Агенцията за транспортирания изолиран междинен продукт.

2. Регистрацията за транспортиран изолиран междинен продукт включва следната информация:

а) идентичност на производителя или вносителя, както е посочено в раздел 1 от приложение VI;

б) наименование на междинния продукт, както е посочено в раздели 2.1—2.3.4 от приложение VI;

в) класификацията на междинния продукт, както е посочено в раздел 4 от приложение VI;

г) всяка налична съществуваща информация за физикохимичните свойства и свойствата на междинния продукт по отношение здравето на човека или околната среда. Когато е налице пълен доклад от изследването, се подава резюме на изследването;

д) кратко общо описание на употребата, както е посочено в раздел 3.5 от приложение VI;

е) информация за прилаганите и препоръчани на потребителя мерки за управление на риска в съответствие с параграф 4.

[…]

3. Регистрацията за транспортиран изолиран междинен продукт в количества повече от 1000 тона на година за производител или вносител включва информацията, посочена в приложение VII в допълнение към информацията, изисквана съгласно параграф 2.

За събирането на тази информация се прилага член 13.

4. Параграфи 2 и 3 се прилагат само за транспортирани изолирани междинни продукти, ако производителят или вносителят лично потвърди или докаже, че е получил потвърждение от потребителя, че синтезът на друго вещество(а) от междинните продукти се извършва на други площадки при следните строго контролирани условия:

а) веществото е строго ограничено чрез технически средства по време на целия му жизнен цикъл, включително производство, пречистване, почистване и поддръжка на оборудването, вземане на проби, анализи, зареждане и разтоварване на оборудването или съдовете, обезвреждане на отпадъци или пречистване и съхранение;

б) използват се процедурни и контролни технологии за минимизиране на емисии и последваща експозиция;

в) с веществото боравят само подходящо обучени и упълномощени служители;

г) в случай на дейности по почистване и поддръжка, се прилагат специални процедури като продухване и измиване, преди системата да се отвори и до нея да има достъп;

д) в случай на авария и при генериране на отпадъци се използват процедурни и/или контролни технологии с цел минимизиране на емисии и последваща експозиция по време на пречистване или процедури по почистване и поддръжка;

е) процедурите за работа с веществото са добре документирани и стриктно се контролират от оператора на площадката.

Ако условията, изброени в първа алинея не са изпълнени, регистрацията включва информацията, определена в член 10.

[…]“.

7 Дял VII от Регламента REACH, озаглавен „Разрешаване“, включва членове 56—64.

8 Член 56 от посочения регламент, озаглавен „Общи разпоредби“, предвижда в параграф 1:

„Един производител, вносител или потребител надолу по веригата не пуска вещество на пазара за употреба или негова собствена употреба, ако това вещество е включено в приложение XIV, освен ако:

а) употребата(ите) на това вещество в самостоятелен вид или в препарат, или влагането на веществото в изделие, за която веществото е пуснато на пазара, или за която той употребява веществото за себе си, е била разрешена в съответствие с членове 60—64; или

б) употребата(ите) на това вещество в самостоятелен вид или в препарат или влагането на веществото в изделие, за която веществото е пуснато на пазара, или за която той употребява веществото за себе си, е била изключена от изискването за разрешаване по приложение XIV в съответствие с член 58, параграф 2; или

[…]“.

9 Член 57 от посочения регламент, озаглавен „Вещества, предмет на включване в приложение XIV“, предвижда:

„Следните вещества могат да бъдат включени в приложение XIV в съответствие с процедурата, установена в член 58:

а) вещества, отговарящи на критериите за класифициране като канцерогенни, категория 1 или 2, в съответствие с Директива 67/548/ЕИО;

б) вещества, отговарящи на критериите за класифициране като мутагенни, категория 1 или 2, в съответствие с Директива 67/548/ЕИО;

в) вещества, отговарящи на критериите за класифициране като токсични за репродукцията, категория 1 или 2, в съответствие с Директива 67/548/ЕИО;

г) вещества, които са устойчиви, биоакумулиращи и токсични, в съответствие с критериите, установени в приложение XIII към настоящия регламент;

д) вещества, които са много устойчиви и много биоакумулиращи, в съответствие с критериите, установени в приложение XIII към настоящия регламент;

е) вещества, имащи свойствата да разрушават ендокринната система или притежаващи устойчиви, биоакумулиращи и токсични свойства, или много устойчиви и много биоакумулиращи свойства, които не отговарят на критериите на буква г) или д) — за които има научно доказателство за вероятни сериозни въздействия върху здравето на човека или околната среда, и които пораждат еквивалентна степен на безпокойство спрямо веществата, описани в букви а)—д), и които са определени за всеки конкретен случай съгласно процедурата, установена в член 59“.

10 Член 59 от Регламента REACH, озаглавен „Идентифициране на веществата, посочени в член 57“, предвижда:

„1. Процедурата, установена в параграфи 2—10 от настоящия член, се прилага за целите на идентифицирането на вещества, отговарящи на критериите, посочени в член 57 и изготвянето на списък с кандидат-вещества за възможно включване в приложение XIV. […]

[…]

3. Всяка държава членка може да изготви досие в съответствие с приложение XV за вещества, които по нейно становище отговарят на критериите, установени в член 57, и да го препрати към Агенцията.[…]

[…]

7. При направени или получени коментари, Агенцията препраща досието към Комитета на държавите членки в рамките на 15 дни след приключване на 60-дневния период, посочен в параграф 5.

8. Ако в рамките на 30 дни от препращането, Комитетът на държавите членки постигне единодушно съгласие относно идентификацията, Агенцията включва веществото в списъка, посочен в параграф 1.

9. Ако Комитетът на държавите членки не успее да постигне единодушно съгласие, Комисията изготвя проектопредложение за идентифициране на веществото в рамките на 3 месеца от получаването на становището на Комитета на държавите членки. Крайното решение за идентифицирането на веществото се взема предвид в съответствие с процедурата, посочена в член 133, параграф 3.

10. Агенцията публикува и актуализира списъка, посочен в параграф 1 на своята интернет страница незабавно след вземане на решение за включване на дадено вещество“.

11 Членове 60—64 от Регламента REACH се отнасят до издаването на разрешения.

12 Регламент (ЕС) № 366/2011 на Комисията от 14 април 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) по отношение на приложение XVII (Акриламид) (ОВ L 101, 2011 г., стр. 12), предвижда, че в тази таблица се добавя следното вписване 60:

„60. Акриламид № CAS 79-06-1	Не може да се пуска на пазара или употребява като вещество или съставка на смеси в концентрация, по-висока или равна на 0,1 тегл. % във варово-циментови строителни разтвори след 5 ноември 2012 г.“.

Обстоятелства, предхождащи спора

13 От точки 1—10 от обжалваното съдебно решение следва, че със спорното решение ECHA е включила акриламида в списъка на веществата, идентифицирани за включване в приложение XIV към Регламента REACH, и то поради класифицирането му като канцерогенно вещество от категория 2 и мутагенно вещество от категория 2.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

14 На 10 юни 2010 г. PPG и SNF подават жалба за отмяна на спорното решение.

15 С определение от 21 септември 2011 г., PPG и SNF/ECHA (T-268/10, EU:T:2011:508), Общият съд отхвърля жалбата като недопустима.

16 С решение от 26 септември 2013 г., PPG и SNF/ECHA (C-625/11 P, EU:C:2013:594), Съдът отменя определението от 21 септември 2011 г., PPG и SNF/ECHA (T-268/10, EU:T:2011:508), връща делото на Общия съд и не се произнася по съдебните разноски.

17 Кралство Нидерландия и Комисията представят писмените си становища при встъпване съответно на 16 септември 2014 г. и на 17 септември 2014 г.

18 С обжалваното съдебно решение и след като отхвърля повдигнатото от ECHA възражение за недопустимост, Общият съд отхвърля жалбата на PPG и SNF и ги осъжда да заплатят съдебните разноски.

Искания на страните пред Съда

19 PPG и SNF искат от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да отмени спорното решение или при условията на евентуалност да върне делото на Общия съд и

– да осъди ECHA да заплати съдебните разноски.

20 ECHA иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди PPG и SNF да заплатят съдебните разноски.

21 Комисията иска от Съда да отхвърли жалбата.

По жалбата

По първото основание

Доводи на страните

22 PPG и SNF поддържат, че Общият съд е допуснал грешка в правото при тълкуването на понятието „междинен продукт“, определено в член 3, точка 15 от Регламента REACH. Според тях Общият съд е добавил в точки 54—58 и 66—68 от обжалваното съдебно решение непредвидено в тази разпоредба условие. Това допълнително условие ограничавало понятието „междинен продукт“ само до веществата, чиято химическа преработка има за „основна цел“ производството на друго вещество. В резултат на това допълнение от категорията на междинните продукти се изключвало всяко вещество, синтезирано с цел осъществяване на специфична функция, отговаряща на крайната употреба на това вещество.

23 Възприетото от Общия съд тълкуване довело до отказа за квалифициране като междинен продукт на акриламида, използван за получаването на полиакриламид за целите на осигуряването на водонепромокаемост. Мотивите за този отказ били свързани с факта, че при такова положение акриламидът „не се използва с цел да се произведе“ полиакриламид, а става дума за „крайна употреба“ на този мономер.

24 Това тълкуване довело и до отказа от страна на Общия съд, в точки 56—58 от обжалваното съдебно решение, да квалифицира като междинен продукт акриламида, използван за производството на полиакриламид, когато последният се използва впоследствие при приготвянето на гелове за електрофореза, с мотива че крайната цел на тази преработка не била производството на полиакриламид, а аналитичното разделяне на молекули чрез електрофореза.

25 По този начин Общият съд допуснал смесване между използването на акриламида за целите на производството на полиакриламид, от една страна, и употребата на полиакриламида по предназначение, т.е. за осигуряване на водонепромокаемост и електрофореза, от друга страна. Общият съд приравнил „основната цел“ на преработката на изходното вещество с „основната употреба“ на синтезираното вещество.

26 Отказвайки да квалифицира даден мономер като междинен продукт, Общият съд имплицитно приел, че това вещество продължава да съществува след полимеризацията, противно на възприетото от Съда в точка 34 от решението от 7 юли 2009 г., S.P.C.M. и др. (C-558/07, EU:C:2009:430).

27 PPG и SNF изтъкват, че възприетото от Общия съд тълкуване противоречи на целите на Регламента REACH и на документа на ECHA, озаглавен „Технически наръчник: междинни продукти“ (ECHA-2010-G-17-FR). Междинните продукти били подчинени на специфичен режим поради съображенията, най-вече практически, изложени в съображение 41 от този регламент,

характеризиращ се, от една страна, със специфични условия за регистрация, уредени в членове 17 и 18 от посочения регламент, и от друга страна, с освобождаване от дял VII от същия регламент.

28 Причината за съществуването на този режим на дерогация била свързана с факта, че експозицията на тези вещества била ограничена, което предполагало съответно и по-ниска степен на риска отколкото при другите вещества.

29 ECHA и Комисията оспорват доводите на PPG и на SNF.

Съображения на Съда

30 За да се прецени дали да бъде уважено първото основание, а именно грешка в правото, допусната при тълкуването на понятието „междинен продукт“, определено в член 3, точка 15 от Регламента REACH, важно е да се припомни, че в този регламент понятието „междинен продукт“ е използвано като наименование за идентифициране на някои вещества, за които поради употребата им е предвиден режим на дерогация, характеризиращ се с облекчаване на някои предвидени в посочения регламент задължения.

31 В съответствие с определението в член 3, точка 15 от Регламента REACH, понятието „междинен продукт“ се прилага за вещество, произведено за, употребено във или използвано за химическа преработка, с цел превръщането му в друго вещество посредством химически процес, наречен „синтез“.

32 Освен това член 3, точка 15 от Регламента REACH разпределя междинните продукти в три категории. Първата, тази на „неизолирания междинен продукт“, се отнася до междинен продукт, който по време на синтеза не се отстранява умишлено от оборудването, в което се извършва синтезът. Регламентът REACH не се прилага за тази първа категория, съгласно член 2, параграф 1, буква в) от него. Втората категория, наречена „междинен продукт, изолиран на площадката“, се прилага за всеки междинен продукт, производството и синтезът на който се осъществяват на същата площадка. Третата категория, наречена „транспортиран изолиран междинен продукт“, се отнася до всеки междинен продукт, който се транспортира между или доставя на други площадки. Последните две категории междинни продукти са освободени от дял VII от този регламент, съгласно член 2, параграф 8, буква б) от него.

33 От изложеното следва, че член 3, точка 15 от Регламента REACH налага само три условия, които трябва да бъдат изпълнени, за да може употребата на дадено вещество да се счита за междинна. Както отбелязва генералният адвокат в точка 56 от заключението си, първото от тези условия е свързано с преследваната цел при производството и употребата на дадено вещество като междинен продукт, състояща се в преработката на това вещество в друго. Второто условие засяга техническото средство, чрез което се осъществява тази преработка, а именно химически процес, наречен „синтез“. Третото условие ограничава обхвата на понятието „междинен продукт“ до употребите на дадено вещество, които се извършват единствено в контролирана среда, която може да бъде или площадката, на която се извършва синтезът, или площадката, към която това вещество е транспортирано, като самото понятие „площадка“ е определено в член 3, точка 16 от Регламента REACH като „самостоятелен терен“, на който са разположени инфраструктура и съоръжения.

34 В настоящия случай, що се отнася до първите две условия, припомнени в предходната точка, в точка 66 от обжалваното съдебно решение Общият съд е постановил, че от „определението на междинните продукти в член 3, точка 15 от [Регламента REACH] следва, че квалификацията на дадено вещество като междинен продукт зависи от целта, преследвана с неговото производство и употреба. […] [С]поред това определение междинният продукт е вещество, произведено за,

употребено в или използвано за химическа преработка, с цел да бъде предмет на синтез“. Чрез тази преценка, която е повторена по същество в точки 67 и 68 от обжалваното решение, Общият съд е тълкувал правилно понятието „междинен продукт“ и, противно на поддържаното от PPG и SNF, не е допуснал грешка в правото в това отношение.

35 Освен това оплакванията, отнасящи се до точки 50—58 от обжалваното съдебно решение, в които се съдържа преценката на Общия съд относно допустимостта на жалбата пред първата инстанция, критикуват по същество мотивите, с които той е отказал да приеме, че акриламидът се употребява изключително като междинен продукт. В това отношение, след като констатира в точка 51 от обжалваното решение, че 99,9 % от акриламида се употребява като междинен продукт, Общият съд приема за останалата част, че употребата на това вещество в продукт за осигуряване на водонепромокаемост и за приготвянето на гелове за електрофореза не може да се квалифицира като междинна.

36 Що се отнася до продуктите за осигуряване на водонепромокаемост, Общият съд приема по същество, че доколкото използването на акриламида предполага химическата преработка на това вещество в полиакриламид, основната цел на този процес е не производството на полиакриламид, а изпълнението на функцията за осигуряване на водонепромокаемост, описана в точка 52 от обжалваното съдебно решение като състояща се в използване с цел да се спре водопропускливостта, за поправка на изделия от бетон и за обработка при покачване на влагата.

37 Така Общият съд приема в точка 54 от обжалваното решение, че „според определението в член 3, точка 15 от Регламента [REACH] междинният продукт е вещество, произведено за, употребено в или използвано за химическа преработка с цел да бъде предмет на синтез. В настоящия случай наистина агентът за осигуряване на водонепромокаемост на базата на акриламид се използва при производството на друго вещество, като самият той се трансформира в това друго вещество, а именно в полимер. Въпреки това, както посочва ECHA, акриламидът не се използва с цел самият той да бъде синтезиран по смисъла на определението в член 3, точка 15 от Регламента [REACH]. Той не се използва с цел да се произведе това друго вещество, а основната цел на този химичен процес е да се получат водонепромокаеми свойства, което се постига, когато агентът за осигуряване на водонепромокаемост на базата на акриламид се полимеризира. При полимеризацията той се превръща в твърд гел, който е водонепромокаем при използването му в строителни разтвори. Следователно използването на акриламида като агент за осигуряване на водонепромокаемост не представлява междинна, а крайна употреба на веществото“.

38 Все пак следва да се отбележи, че след като преследваната при производството и употребата на дадено вещество цел е преработката му в друго, първото от трите условия, следващи от член 3, точка 15 от посочения регламент за квалифицирането на дадено вещество като „междинен продукт“ е изпълнено. Член 3, точка 15 от същия регламент не съдържа никакъв допълнителен критерий, позволяващ да се направи разграничение според главния или акцесорен характер на тази цел, нито да се проучва дали химическият процес, чрез който дадено вещество е преработено в друго, съвпада с предвидената крайна употреба на това вещество.

39 Следователно, отказвайки да квалифицира акриламида като „междинен продукт“ в рамките на процеса на преработването му в полиакриламид, предназначен за целите на осигуряване на водонепромокаемост, Общият съд е тълкувал неправилно тази разпоредба, като е добавил условие, което не е предвидено в член 3, точка 15 от Регламента REACH.

40 Все пак тази грешка в правото е без последици за валидността на обжалваното съдебно решение, доколкото засяга мотиви, изложени за изчерпателност. Всъщност мотивите, изложени в точки 50—58 от обжалваното съдебно решение, които са предмет на първото основание, отнасящо се до допустимостта на жалбата пред първата инстанция, следват от заключението,

неоспорено, в точка 43 от обжалваното съдебно решение, че спорното решение може да има преки последици за правното положение на доставчиците на това вещество. Тези преки последици произтичат от задълженията за уведомяване, предвидени в член 31, параграф 9, буква а) от посочения регламент, тъй като идентифицирането на дадено вещество в съответствие с процедурата, посочена в член 59 от Регламента REACH, представлява нова информация, която може да задължи тези доставчици да актуализират информационния лист за безопасност, посочен в този член 31. От това следва, че първото основание, доколкото се отнася до точки 50—58 от обжалваното съдебно решение, не може да доведе до успех.

41 С оглед на изложените по-горе съображения първото основание трябва да бъде отхвърлено частично като неоснователно и частично като неотносимо.

По второто основание

Доводи на страните

42 С второто основание, отнасящо се до точки 64—71 и 77 от обжалваното съдебно решение, PPG и SNF упрекват Общия съд, че не се е произнесъл по оплакването им за нарушение на член 2, параграф 8, буква б) от Регламента REACH и следователно не е спазил задължението си за излагане на мотиви. Обжалваното съдебно решение не съдържало мотивите, поради които освобождаването, предвидено по ясен начин в тази разпоредба, не обхващало член 59 от този регламент.

43 ECHA и Комисията поддържат, че мотивите на обжалваното съдебно решение са достатъчни.

Съображения на Съда

44 От постоянната практика на Съда следва, че задължението на Общия съд да изложи мотиви изисква той да изложи по ясен и недвусмислен начин съображенията си, така че да даде възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията на взетото решение и на Съда — да упражни контрола си за законосъобразност (вж. по-специално решение от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 372 и определение от 1 юни 2017 г., Universidad Internacional de la Rioja/EUIPO, C-50/17 P, непубликувано, EU:C:2017:415, т. 12).

45 В настоящия случай, след като излага в точка 63 от обжалваното съдебно решение доводите на PPG и на SNF във връзка с нарушението на член 2, параграф 8, буква б) от Регламента REACH, в точки 64—71 Общият съд излага мотивите, поради които е приел, че тези доводи са неоснователни.

46 Следователно мотивите на обжалваното съдебно решение разкриват по ясен и недвусмислен начин съображенията на Общия съд за отхвърляне на първото основание, с което е сезиран.

47 Следователно второто основание трябва да бъде отхвърлено по същество.

По третото основание

Доводи на страните

48 С третото основание, отнасящо се до точки 64—71 и 77 от обжалваното съдебно решение, PPG и SNF поддържат, че тълкуването на Регламента REACH, възприето от Общия съд за да откаже да приеме, че междинните продукти са освободени от процедурата по идентифициране, предвидена в член 59 от този регламент, противоречало явно на ясния текст на член 2, параграф 8, буква б) от посочения регламент. Тази разпоредба се отнасяла за целия дял VII от същия регламент, без изключение. Ако законодателят на Съюза е имал намерение да изключи процедурата по идентифициране от приложното поле на освобождаването на междинни продукти, той е щял да го направи чрез изрична разпоредба. При липсата на каквото и да е двусмислие в текста на тази разпоредба, не било необходимо да се прибягва до други методи на тълкуване, освен буквалното тълкуване.

49 PPG и SNF поддържат, че приемайки в точка 65 от обжалваното съдебно решение, че съгласно член 59 от Регламента REACH всеки междинен продукт, който може да бъде квалифициран като „вещество“, може да бъде предмет на процедурата по идентифициране, предвидена в тази разпоредба, докато член 59 попада в дял VII от този регламент, Общият съд е нарушил посочения член. Обстоятелството, че дадено вещество разкрива характерни свойства, пораждащи сериозно безпокойство, предвидени в член 57 от посочения регламент, не давало право на ECHA да нарушава същия регламент.

50 Според PPG и SNF тълкуването на член 59 от Регламента REACH, възприето от Общия съд в точка 66 от обжалваното решение, било неправилно. Възможно било дадено вещество да бъде включено в списъка на веществата кандидати, едновременно с уточнението, че това включване не засяга употребата на това вещество като междинен продукт. Междинните продукти не били предназначени за включване в приложение XIV към този регламент, поради което нямало основание да бъдат вписани в списък, изготвен с оглед на такова включване.

51 Направената от Общия съд констатация в точка 69 от обжалваното решение, че член 57 от Регламента REACH се отнася до характерните свойства на веществата, била без отношение към целите на прилагането на член 2, параграф 8, буква б) от посочения регламент.

52 ECHA и Комисията оспорват доводите на PPG и на SNF.

Съображения на Съда

53 За да се отговори на третото основание в настоящото обжалване, следва да се припомни контекстът, в който се прилага режимът на освобождаване, посочен в член 2, параграф 8, буква б) от Регламента REACH.

54 От член 1, параграф 1 от посочения регламент следва, че той цели да гарантира високо ниво на защита на здравето на човека и околната среда, включително насърчаването на алтернативни методи за оценка на опасности от вещества, както и свободното движение на вещества на вътрешния пазар и в същото време подобряване конкурентоспособността и иновацията. За тази цел същият регламент установява интегрирана система за контрол на химичните вещества, която включва тяхната регистрация, оценка, разрешаване и евентуално ограничаване на употребата им (вж. по-специално решение от 15 март 2017 г., Polynt/ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, т. 20).

55 Както се подчертава в съображения 69 и 70 от Регламента REACH, последният отделя специално внимание на т.нар. вещества, „пораждащи сериозно безпокойство“. Тези вещества всъщност са обект на разрешителния режим, предвиден в дял VII от Регламента. Видно от член 55 от посочения регламент, този разрешителен режим цели „да гарантира безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар, като едновременно с това гарантира, че рискът от веществата, пораждащи сериозно безпокойство, е правилно контролиран и че тези вещества постепенно са заменени с подходящи алтернативни вещества или технологии, когато това е икономически и технически надеждно“ (вж. по-специално решение от 15 март 2017 г., Polynt/ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, т. 21).

56 Първият етап на този разрешителен режим е процедурата за идентифициране на веществата, пораждащи сериозно безпокойство, въз основа на критериите, посочени в член 57 от Регламента REACH. Вторият етап е включването на тези вещества в списъка на веществата, подлежащи на разрешаване, който съставлява приложение XIV от този регламент, а третият и последен етап се отнася до процедурата, която води евентуално до разрешаването на дадено вещество, пораждащо сериозно безпокойство (вж. по-специално решение от 15 март 2017 г., Polynt/ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, т. 22).

57 За да осигури приемствеността между разрешителния режим, предвиден в дял VII от посочения регламент, и другите законови или подзаконови разпоредби на Съюза, предназначени да защитят здравето на човека или околната среда от рисковете, породени от употребата на химични вещества, член 58, параграф 2 от същия регламент позволява някои употреби или категории употреби да бъдат освободени от изискването за разрешаване, „при условие че въз основа на съществуващото специфично законодателство на Общността, налагащо минимални изисквания, свързани със защитата на здравето на човека или околната среда при употребата на веществото, рискът е правилно контролиран“. Този механизъм на освобождаване предполага наличието на неразривна връзка между дадено вещество и неговите употреби или категории употреба (решение от 13 юли 2017 г., VECCO и др./Комисия, C-651/15 P, EU:C:2017:543, т. 30 и 37).

58 Освен това особено освобождаване, предвидено в член 58, параграф 2 от Регламента REACH, член 2, параграф 8, буква б) от този регламент установява общо освобождаване, съгласно което „[м]еждинни продукти, изолирани на площадката и транспортирани изолирани междинни продукти се освобождават от дял VII“ от посочения регламент.

59 Тълкувана буквално, както правят PPG и SNF, последната разпоредба би трябвало да доведе до това да се приеме, че всяко вещество, използвано като междинен продукт, изолиран на площадката, или като транспортиран изолиран междинен продукт, е освободено автоматично с този мотив от всички разпоредби от дял VII от Регламента REACH. Такова вещество следователно не би следвало да преминава процедурата за идентифициране, предвидена в член 59 от този регламент, и то въпреки че поради характерните си свойства то би трябвало да попада в приложното поле на член 57 от посочения регламент и в резултат на това да се счита за пораждащо сериозно безпокойство. Уредената в дял VII, глави 2 и 3 от същия регламент процедура за разрешаване следователно би била също неприложима спрямо такова вещество.

60 Подобно буквално тълкуване явно противоречи на целта на Регламента REACH за защита на здравето и на околната среда, припомнена в точки 54 и 55 от настоящото решение. Освен това то е несъвместимо с общата система на този регламент.

61 Както припомня генералният адвокат в точки 85—87 от заключението си, от съвместния прочит на член 3, точка 15 от Регламента REACH, който определя понятието „междинен продукт“, и от разпоредбите на дял VII от него следва, че освобождаването, предвидено в член 2, параграф 8), буква б) от същия регламент, трябва да се разбира като приложимо единствено за употребите на дадено вещество, което може да бъде квалифицирано като междинен продукт, изолиран на

площадката или транспортиран изолиран междинен продукт. Това изключение следователно не е приложимо към разпоредбите на дял VII, които уреждат веществата в зависимост от елементи, различни от употребата им или категориите употреби.

62 От това следва, че освобождаването, предвидено в член 2, параграф 8, буква б) от Регламента REACH, се отнася единствено до процедурата за разрешаване, предвидена в дял VII, глави 2 и 3 от този регламент. Всъщност тази процедура има за предмет именно да отграничи, за дадено вещество, пораждащо сериозно безпокойство, употребите и категориите употреби, които могат да бъдат разрешени, при спазване на общото освобождаване, предвидено в член 2, параграф 8, буква б) от посочения регламент.

63 За сметка на това такова освобождаване е неприложимо към разпоредбите на дял VII от Регламента REACH, които уреждат веществата в зависимост от характерните им свойства. Член 2, параграф 8, буква б) от този регламент допуска следователно дадено вещество да бъде идентифицирано като пораждащо сериозно безпокойство въз основа на критериите, предвидени в член 57 от посочения регламент, и то въпреки че ще се използва само като междинен продукт, изолиран на площадката, или като транспортиран изолиран междинен продукт.

64 Както отбелязва генералният адвокат в точка 83 от заключението си, от подготвителните работи във връзка с Регламента REACH следва, че причината за съществуването на такава връзка между процедурата за разрешаване и освобождаването, от което се ползват веществата, използвани като междинни продукти, изолирани на площадката, или като транспортирани изолирани междинни продукти, е свързана с факта, че по естеството си тези употреби не пораждат безпокойство и могат поради това да бъдат освободени от процедурата за разрешаване.

65 Следователно Общият съд не е допуснал грешка в правото, като е приел в точка 66 от обжалваното решение, че „[о]т определението на междинните продукти в член 3, точка 15 от [Регламента REACH], следва, че квалификацията на дадено вещество като междинен продукт зависи от целта, преследвана с неговото производство и употреба. Както вече бе припомнено […], според това определение междинният продукт е вещество, произведено за, употребено в или използвано за химическа преработка, с цел да бъде предмет на синтез. Доколкото всяко вещество може по принцип да бъде произведено за, употребено в или използвано за химическа преработка, с цел да бъде предмет на синтез и така да има качеството на междинен продукт, обстоятелството, че в определен случай дадено вещество има качеството на междинен продукт, не може да го освободи от прилагането на процедурата по идентифициране по член 59 от [този регламент]“.

66 Тъй като този правен мотив е достатъчен, за да обоснове законосъобразността на отхвърлянето на първото основание пред първата инстанция, третото основание трябва да бъде отхвърлено по същество.

По четвъртото основание, изведено от явна грешка в преценката

Доводи на страните

67 PPG и SNF упрекват Общия съд, че е отхвърлил в точки 69—79 от обжалваното решение доводите, с които те поддържат, че ECHA е допуснала явна грешка в преценката, пропускайки да вземе предвид данните, съдържащи се в досието, изготвено в съответствие с приложение XV към Регламента REACH. Общият съд всъщност бил приел, че данните, посочени в приложение XV към този регламент, не са относими към целите за идентифициране на дадено вещество в рамките на процедурата по член 59 от посочения регламент.

68 Тази преценка била неправилна. Всъщност изготвянето на това досие представлявало първия етап от процедурата за разрешаване на вещество и трябвало да съдържа цялата относима информация с цел преценка дали това вещество следва да бъде включено в списъка на веществата кандидати и в приложение XIV към Регламента REACH. В допълнение към характерните свойства на веществото, в съответствие с приложение XV към този регламент, в това досие трябвало да бъдат посочени употребите, експозициите, заместващите вещества и рисковете.

69 В настоящия случай от намиращите се на разположение на ECHA доказателства следвало, че акриламидът се използва единствено като междинен продукт. Според PPG и SNF ECHA била длъжна да разгледа тези доказателства внимателно и безпристрастно (решение от 21 ноември 1991 г., Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, т. 14). Тези доказателства установявали обаче, че условията за прилагане на освобождаването, предвидено в член 2, параграф 8, буква б) от Регламента REACH, са били изпълнени.

70 ECHA и Комисията оспорват тези доводи.

Съображения на Съда

71 Както беше прието в точка 63 от настоящото решение, член 2, параграф 8, буква б) от Регламента REACH допуска дадено вещество да бъде идентифицирано като пораждащо сериозно безпокойство въз основа на критериите, предвидени в член 57 от посочения регламент, и то въпреки че то самото ще бъде използвано само като междинен продукт, изолиран на площадката, или като транспортиран изолиран междинен продукт.

72 Общият съд следователно не е допуснал грешка в правото, като е приел, в точка 69 от обжалваното решение, че „дори да се приеме, че в [изготвеното от Кралство Нидерландия досие в съответствие с приложение XV към този регламент] се споменават само примери за употреба на посоченото вещество като междинен продукт, това не би било релевантно за идентифицирането на акриламида като вещество, което поражда сериозно безпокойство и отговаря на критериите по член 57 от [от посочения регламент], като се има предвид, че тази информация не се отнася до характерните свойства на акриламида“.

73 По същата причина изложените в точки 70 и 77 от обжалваното съдебно решение аналогични мотиви не са опорочени от грешка в правото.

74 Поради това четвъртото основание трябва да бъде отхвърлено по същество.

По петото и шестото основание

Доводи на страните

75 С петото основание PPG и SNF критикуват точка 93 от обжалваното решение, в която Общият съд отхвърля доводите им във връзка с нарушение на принципа на пропорционалност. Те считат, че съществува по-малко обременяваща алтернатива на спорното решение, състояща се в това при вписването на акриламида в списъка на веществата кандидати да се предвиди, че идентификацията и включването не засягат употребата на това вещество като междинен продукт.

76 С шестото основание PPG и SNF поддържат, че точка 93 от обжалваното съдебно решение е опорочена поради липса на мотиви.

77 ECHA и Комисията оспорват тези доводи.

Съображения на Съда

78 Както беше прието в точка 62 от настоящото решение, процедурата за разрешаване, предвидена в дял VII, глави 2 и 3 от Регламента REACH, има за цел да отграничи, за дадено пораждащо сериозно безпокойство вещество, употребите и категориите употреби, които могат да бъдат разрешени, при спазване на общото освобождаване, предвидено в член 2, параграф 8, буква б) от този регламент.

79 При тези условия добавянето към вписването на дадено вещество в списъка на идентифицираните вещества с цел евентуалното им включване в приложение XIV към посочения регламент, на уточнението, че това вписване не засяга освободените употреби на основание член 2, параграф 8, буква б) от същия регламент, единствено повтаря това, което така или иначе следва от Регламента REACH. Както отбелязва генералният адвокат в точка 116 от заключението си, такава мярка би била лишена от всякакво отношение към целите за прилагане на принципа на пропорционалност.

80 От това следва, че отхвърляйки доводите на PPG и на SNF в точка 93 от обжалваното решение, с мотива че „законодателят е предвидил специални правила относно междинните продукти в член 2, параграф 1, буква в) и параграф 8, буква б) [от Регламента REACH]“, Общият съд не е допуснал грешка в правото и е изпълнил задължението си за излагане на мотиви.

81 Следователно петото и шестото основание трябва да бъдат отхвърлени по същество.

82 От всички изложени дотук съображения следва, че жалбата трябва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

83 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от същия правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

84 Член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, предвижда, че държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

85 След като ECHA е направила искане за осъждането на PPG и на SNF и те са загубили делото, те трябва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

86 Кралство Нидерландия и Комисията, встъпили страни в първоинстанционното производство, понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Осъжда Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) и SNF SAS да заплатят, освен собствените си съдебни разноски, и тези на Европейската агенция по химикалите (ECHA).**

3) **Кралство Нидерландия и Европейската комисия понасят собствените си съдебни разноски.**

Подписи